

44 - CINE ESTE APROAPELE MEU?

După părerea ta, este important să ascultăm de Dumnezeu? Da? Nu? În orice caz, asta ne cere El. Iată prima poruncă pe care ne-a dat-o: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și a doua poruncă, o cunoști? Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Să-ți iubești aproapele este ceea ce ne cere Dumnezeu. Dar... cine este aproapele meu? Aceasta este întrebarea pe care un om religios i-a pus-o lui Isus. Isus i-a răspuns cu o mică poveste, o parabolă. O vei găsi în Evanghelia după Luca, capitolul 10. Ascultă cu atenție și apoi te vei putea gândi la această întrebare: Ce pot face pentru aproapele meu?

STRĂINUL CARE DEVINE O RUDĂ

Un locuitor al Ierusalimului decide să facă o călătorie.

- Mă duc la Ierihon! Este un oraș foarte plăcut. Trebuie să iau cu mine o sumă mare de bani pentru că voi avea nevoie de ea.

Își pune sandalele, își ia bastonul, își ascunde cu grijă banii în cingătoare și pleacă. Regiunea e pustie. Nicio casă! Niciun locuitor! Se simte foarte singur.

- Nu-mi place prea mult această potecă! Mergem mereu la vale și nu se oprește din șerpuit. De când am plecat, n-am mai întâlnit pe nimeni! E cu adevărat pustiu aici. În sfârșit! Ar trebui să ajung acolo curând!

Deodată, cineva sare pe el. Sunt niște bandiți care se ascuseseră în spatele unui tufiș. Îl bat violent, îl trântesc la pământ, îi smulg hainele, îi iau banii și fug, lăsându-l acoperit de răni, pe jumătate mort.

Nu se poate nici ridica, nici țipa. Este neputincios.

Cât timp rămâne acolo? Nimeni nu știe.

Oh! Crede că aude pași. Ascultă cu atenție. Cineva vine pe drum.

- Ajutor!, își spune el, prinzând curaj.

Bărbatul care vine este un sacrificator, un preot. Îl vede pe rănit. Acum este foarte aproape. Ocolește, traversează pe cealaltă parte a drumului și se îndepărtează fără să se uite înapoi.

Sunetul pașilor lui dispare și se lasă din nou liniștea, abandonul.

Mai târziu, trece un alt călător. Este un levit. Un om care slujește lui Dumnezeu în templu.

- Sper că acest levit mă va ajuta!, își spune rănitul, nu pot sta așa, mă doare atât de tare!"

Levitul este acum foarte aproape de el. Aruncă o privire, cu capul sus. Se îndepărtează repede, lăsându-l pe nefericit pe marginea drumului.

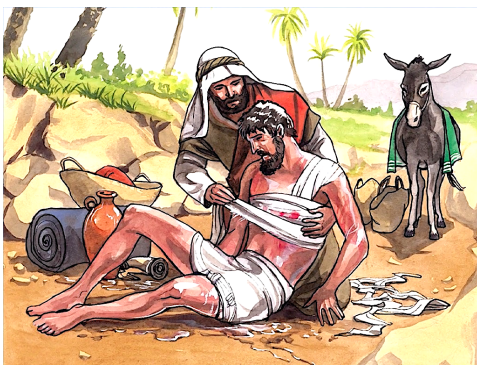
Trec orele, soarele apune.

Tropotul unui măgar atrage atenția rănitului.

Își ridică ușor capul.

- Oh! Este un străin! Un samaritean! Nu el este cel care mă va ajuta! Evreii și samaritenii nu se plac, nu ne vorbim niciodată. Se va preface că nu mă vede și, ca și ceilalți, își va continua drumul și mă va lăsa acolo!

Samariteanul l-a văzut de departe. Îi este milă de el.

- Ce s-a întâmplat cu omul acesta?, își spuse el. Trebuie să fi fost atacat; sunt atâția hoți și tâlhari în această regiune. În ce stare jalnică l-au lăsat! Dacă rămâne aici, va muri.

Coboară de pe măgar, se apropie de rănit și se apleacă asupra lui. Examinează rănilor, le dezinfectează una câte una cu ulei și vin, apoi le acoperă cu bandaje. Rănitul se simte mai bine, dar nu mai poate sta în picioare sau merge.

- Nu te voi lăsa aici!, îi spune samariteanul, vom continua călătoria împreună.

Îl ridică și îl urcă pe măgar. Așa că pornesc din nou la drum, samariteanul mergând alături de rănit. După multă trudă, ajung la han, unde pot mânca și se pot odihni.

A doua zi dimineață, samariteanul plătește hangului, nu numai pentru el, ci și pentru rănit, și îi dă și mai mult.

- Trebuie să-mi continui călătoria, spuse el, dar te rog să ai grijă de acest om! Dă-i mâncare și continuă să-i tratezi rănilor până se vindecă.

Îți voi da această sumă de bani, dar dacă cheltuiești mai mult pentru el, când mă voi întoarce, îți voi da înapoi. Ai grijă să nu-i lipsească nimic!

ȘI TU ȘI EU!

Isus și-a terminat povestea și i-a pus o întrebare învățătorului. Am să te întreb, ești pregătit?
- După părerea ta, care dintre acești trei oameni s-a arătat a fi aproapele bărbatului care a fost victima tâlharilor?

Ai ghicit? Da! Este al treilea! Și învățătorul a dat răspunsul corect, a spus:

- Este cel care s-a oprit și a avut grijă de el.

- Bine! Isus i-a zis, ei bine, și tu, du-te și fă la fel!

Înțelegi, aproapele tău este cel care îți este foarte apropiat, tatăl tău, mama ta, sora ta, bunica ta, prietenul tău. Dar și cel de care te apropii. Când te apropii de cineva, de exemplu de un prieten care este singur, în dificultate, bolnav, și îi aduci ajutor, asistență, ei bine, arăți că îți iubești aproapele. A-ți iubi aproapele ca pe tine însuși nu înseamnă doar să spui cuvinte frumoase; înseamnă și să ajuți, să împărtășești, să dăruiești, timp, bani. Pur și simplu, este vorba de a face altora ceea ce ai vrea să ți se facă ție. Așadar, azi, mâine... ce vei face pentru a-i arăta aproapelui tău că îl iubești?

Ei bine, gândește-te la asta și vei găsi o mulțime de lucruri de făcut!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Este în familie, că învață copilul, de la o vârstă fragedă, să iubească într-un mod practic. Trebuie să-i învățăm să fac un serviciu, să împărtășească, să dăruiască. De asemenea, învață prin exemplu. Suntem atenți la ceea ce se întâmplă în jurul nostru? Cum îi privim pe ceilalți?

Pe cei apropiați de noi prin legături de familie sau de prietenie și pe cei străini? Cum ne exprimăm bunătatea și compasiunea față de ei? Să-i încurajăm pe copiii noștri să asculte de porunca lui Dumnezeu și să-i însoțim în eforturile lor, căci nu sunt suficient de maturi pentru a discerne situațiile care ar putea fi înșelătoare sau periculoase. De asemenea, avem datoria să-i protejăm.

Pentru a încheia, să ascultăm acest fragment din Psalmul 41:

**„Fericit este cel care se uită la cel sărac! În ziua necazului, Domnul îi vine în ajutor.
Îl susține în patul lui de suferință, îl îngrijește în boala lui.”**